

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

4. De poena Exilii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](#)

p.c. 4. art. 14. n. 15. & 16. Ubi etiā docet, quod à sé-
tēria privationis appellant, duratē appellatione
non sit privatus: & proinde, si resignet interim
beneficium, validam esse resignationem, licet
beneficium jam ante fuisse imperatum ob
privationem; idque pro indubitate practicati in
Curia Romana.

2. Ut verò quis privetur ob non residentiam
seu absentiam a beneficio, pōst præviam moni-
tionem per censuras primum Ecclesiasticas, ac
deinde per sequestrationem & substractionem
fructuum, compellitur ad residentiam, ita ut post
quemlibet terminum pōna exspectetur absens
ad minus per sex menses, e. Quoniam §. porrò sup.
¶ līte non contestata &c. & demū, si adhuc per-
tinaciter se absenter, venire privandus, Cone.
Tri. Sess. 23. c. 1. De reform. Absens verò citan-
dus est personaliter; si sciat, ubi sit, sin autem
id ignoratur, in Ecclesia sua ter, successivè; nec
sufficeret, una ciatio pro tribus, Glos in d. c. Quo-
niam in V. canonibus, Abbas Consil. 7. l. 1. Felin. in
c. Consuluit n. 13 sup. De officio delegati. Neque va-
leret sententia, qua privaretur non residens, non
præmissa tria ciatione, vel non servata forma
dicti Concil. si scilicet non residens non fuerit
prīmō censuris, sequestratione fructuum, & aliis
juris remedii compulsus & punitus, ut fuisse de-
cīsum in Rota Rom post Genuen. refert Pial. d.
l. n. 18.

Ne autem Judices facilius in rigorem decli-
nent, sanxit Pius IV. Constitut. incip. Cupientes.
quam refert Quaranta V. De benef. privat. ne ipi si
Judices eorum ve affines aut familiates ea bene-
ficia obtineant, quibus alii privantur.

Denique crimina, que privationem indu-
cunt ipso jure, & qui hujusmodi privationem
effectus sequantur, latè recenset Azor. 2. p. Inſi-
tut. Moral. l. 7. c. 17. ut & ea, ob quæ quis Judicis
sententia privandus venit, d. l. 7. c. seq. quæ brevi-
tatis causa videri apud eundem possunt.

§. IV.

De pōna Exilii.

1. 2. Pōna exilii cur utilia, & quatenus ea exten-
datur.

3. Hodie pōna omnes arbitria.

¶ IN exilium quoque mittere judicem Eccle-
siasticum posse, constat ex e. 1. sup. De calum-
niis can. Cum beatua Distinct. 45. can. Hi qui III.
¶ 4. tamque pōnam conduceat plurimum, u-

bī crimen puniendum cohæret loco, & per loci
mutationem tolleretur scandalum & delin-
quenti occasio iterum delinquendi, iuxta illud
Isidori in can. Valet Distinct. 81. Valet, inquit in-
terdum conversis pro anima salita mutatio loci.
Plerumque enim dum mutatur locus, mutatur &
mentu affectus, Congruumque est inde corporaliter
arvelli, ubi quisque illecebris delevit viu. Nam locu.
ubi quisque pravè vixit, hoc in affectu mentu ap-
ponit, quod sapè ibi cogitavit vel gesit.

z. Hęc tamen exilii pōna non extenditur ex-
tra diocesim & territorium judicantis, Felin.
in cap. Postulastis n. 2. sup. Deforo compet. Quam-
quam Archiepiscopus non ex sua tantum dioc-
esi, sed ex tota provincia mittere in exilium
possit, Pial. d. loco n. 14. Ubi addit, hanc pōnam
posse ex iusta causa relaxari per Episcopum;
quod & tr. dit Diaz. 126.

3. Illud hic restat subiciendum, pōnam esse
arbitriam, ubiunque jus utrumque illam no-
minatim non exprimit, hodieque ex praxi om-
nes fecerit pōnas ubicumque locorum factas esse
arbitrarias: ac proinde poterit hoc tempore Iudea
moderati pōnas legum pro varietate & circum-
stantiis delictorum, locorum, & personatum.

TITULUS XXXVIII.

De Pōnitentiis & Remissioni- bus.

§. I.

De variis Pōnitentiis significationibus &
divisionibus.

1. Pōnitentia nō men equivoolum.
2. Dividitur generaliter sumpta in bonam & ma-
lam.
3. Pōnitentia hoc loco quid significet.
4. Est vel Publica, etaque solemnis & non solemnis,
vel Privata.

Pōnitentia, quas jam recensui, fori sunt externi,
seu judicialis: postulat ordo, ut aliquid etiam
dicamus de pōnis fori pōnitentialis, seu interi-
sive animæ, id est de Pōnitentiis ejusque parti-
bus, Confessione, Contritione, & Satisfactione,
item de Remissionibus seu Indulgentiis.

Ubi in primis observandum, nomen Pō-
nitentia.